

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Quomodo filiam mortuam excitauerit propter mercatorem. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

Quomodo filiam mortuam ex-
citauerit propter mer-
catorem.

Οπου τὴν θυγατέρα αὐτῆς πθνεῖ-
σαν ἐγείρη διὰ τῷ
ἔμπορον.

ANNO
CHRISTI
335.

CAPVT XI.

ΚΕΦΑΛ. ια'.

BEATVS ille & celebris ho-
mo Dei, filiam habuit Irenē
nomine, quæ seni vtiliter mini-
strans, virgo vitam omnem ca-
stissime egit. Post eius mortem
mercator quidam peregre re-
diens, rogat senem depositum
quod eius filia virgini iam pridē
crediderat. rem omnem beatus
Spyridon prorsus ignorauit. Sed
cum homo depositum sæpius
flagitaret, senex posteaquam il-
lud per domum fursum ac deor-
sum perquisiuisset, nec reperisset
vsquam, animo angebatur graui-
ter: & virum monuit, nec scire
se quidquam de deposito, nec ef-
se in tota domo. mercator tunc
altius inclamans, & lacrymans
eiulansque poscit depositum, cla-
mitans quoque se manus violentas
sibi illaturum, nisi quod credi-
dit, reciperet. Nam, inquit, se
quod vnicum seruauit senectuti
suae subsidium & solatium,
apud virginem deposuisset. Co-
actus igitur sanctus ille senex vna
cum mercatore ad sepulcrum
filiae properat, ad percontandū
ea de re; eamque ex nomine in-
clamat, Filia, inquiens, Irene. illa
de sepulcro respondens: Quid
vis, pater? Tum senex: Vbi po-
suisisti, filia, quod hic homo tibi
credidit? At illa locum aperte
patri indicans: In eo, inquit, loco
iacet, pater. Ille ad filiam: Vade

ΘΥΓΑΤΕΡΑ ἔχεν ὁ μακά-
ριος καὶ ἀσίδιμος οὗτος τῆς θεοῦ
ἀνδρῶνος, Εἰρηώλης πύνομα, ἡ τῷ
γέροντι προσφύρατος διακονήσασα, ἐν
πρῶτῳ αἰθερόπινον βίον διέξ-
έρχεται. ταύτης μὲν θανούσης, ἐξ
δοσθημίας ἕως ἀνάστατος ἔμπορος, πι-
ρατικῶς ἀπήτει τῷ γέροντι, τὴν τῆ
αὐτῆς θυγατέρα, τῆς πρῶτης, ἡ
θεμελιος. ὁ δὲ μακάριος Σπυρίδων
ἠγνόησε παντελῶς τὸ ὑπόθετον, ὡς ἡ πο-
λις τῷ Ἰππικίμωρος ἀπὸ τοῦ ἀνδρῶνος,
πολλὰ δὴ καὶ κατὰ τῷ οἶκον διερω-
τήσας ὁ γέροντος, καὶ μὴ ἔβλεπον, ἡ
σφόδρα, καὶ πρὸς τῷ δῶρα ἔλεγον,
μὴτε εἰδέναι, μὴτε εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ.
ὁ ἔμπορος ἐκβοῶν, δακρυοειδῶς τε συνι-
ζημιῶν, ἐὼς οὐκ ἐπινοήσας ἡ
ερακατικῶν, λέγων αὐτὸν διαχ-
ελοῦσας τὸ ἀπολείας χάριν, εἰ μὴ λά-
βοι τὰ πρῶτα καταθέντα, φάσκων ἐνε-
κα γῆρας ἀπὸ ταύτης τῷ πρῶτον θίαν
πεφυλάχθαι, παρὶ αὐτῆς τῆς παρθέτου
παραθεμιῶν. ἀναγκάζεται τὸν οὖν
γέροντος ὁ ἄγιος ἐκείνος Ἰππικίμωρος
θυγατρὸς ἅμα τῷ ἔμπορῳ ὁρμήσας
πρὸς πῦσιν ἔπραγματός. ὁ δὲ ἑλθὼν
καλεῖ τὴν θυγατέρα ἐξ ὀνόματος, καὶ
φησὶ πρὸς αὐτὴν τέκνον μου Εἰρηώλη.
ἡ δὲ δοκίμεισας ἀπὸ τῆς πατρὸς, λέγει
πρὸς αὐτὸν πῶς εἶπες, ὦ πατερ; ὁ δὲ
γέροντος πρὸς αὐτὴν ποδὸς ἀπέδου τὴν
τῆς δὲ τῆς ἀνδρῶνος παραθεμιῶν, ὡς
γατρὸς καὶ κείνη πρὸς αὐτὸν ἔφη: ἐν τῷ δὲ κείτῳ τῷ τόπῳ πατρὸς σαφῶς
τόπον Ἰππικίμωρος τῷ πατρὸς. ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν πρῶτος ἐν εἰρηώλης τέκνον

ANNO CHRISTI 325

μου Ειρήνῃ. ὁ οὖν γέρον Ἰπποκρί-
τας οἶκοι, ἔδωκον οὐκ ἔπειτα ἡ
δύναμις κείνου πρὸς παραθήκην, ἀπέ-
δωκε τῷ ἀνδρὶ. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν
ἀνδρῶν ἄδονται θαύματα, καὶ ἁγία-
δοξοποιεῖται πολλὰ, αἱ δὲ μέγιστοι δόξοι
πρὸς τῶν ἐκκλησιῶν δεινύονται πῶς
ἐφιστάμενοι πρὸς πληροφειδίου τῆς
ἀληθείας ἡμῶν εἰς Χριστὸν πίστεως, ποιού-
ται ποταμοῦ μέγιστοι καὶ ἁγίων ἐκεί-
νων ἀγίοις ἀνδράσι ἡ ἐκκλησία διέ-
πρεπεν, ὅς ὡν πολλοὶ ἁγίασαν καὶ τῶν
ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ. ἄλλὰ μὲν καὶ
Ἀθανάσιος, πρὸ οὗ ἔπερθε εἰρήκα-
μην, τῶν καὶ δὲ διάκονος ὡν, ἐκ ἀμοι-
ρος τῶν ἁγίων ἐκείνων ἁγίου ἑῶν ἱσθῶ
παύτων ἀμολόγητο συνίτω δὲ τῶν Ἀλε-
ξανδρῶν τῶν τῆς Ἀλεξανδρείαν ἐκκλη-
σίας Ἰπποκρίτου, βοηθῶν ἀεὶ τοῦ ὑπαρ-
χῶν ἀπὸ. * ἀνεκίνου τοῦ ὁσημέ-
ραι οἱ ἡμέτεροι ἁγιοὶ Ἰπποκρίτοι, Ἰππ-
πῶν ὅσον χρόνον, πάμπαν πρὸ
τῆς πίστεως, οἰοῦντο δὲν μηδὲν ἄγ-
γῆς ἢ πολυμῶν πρὸς πλῆκῶν τῆς
τήσεως διαπερθεῖται. συγχαίτε τε
Ἀρεῖον μετεπέμποιτο, ἔπειτα δὲ
κρίσις τῆς περθεῖται ἀπὸ ἀναπίουσον-
τες διέλυσον πλῆσι τε ὅση συνουδὴ καὶ
φρονήσι τῶν αὐτῶν, πῶς ἐχρῶν πρὸς
τῶν ἀναζοπιῶν τῶν ἀδύσμων ἀπὸ
δοξοποιῶν ψηφίσαι καὶ ἀνδρῶν
δοξοποιῶν. μὲν πολλῆς οὖν τῆς σκέψεως, καὶ
τῆς πρὸς τῶν θεῶν ἰκεσίας, πῶν τα διέ-
λάμειν. δὲ καὶ σφόδρα σοφῶς, καὶ
λίαν ἀρμόδιως, ἔδον καὶ τῶν ἀδύμ-
των δοξοποιῶν Ἀρείου, καὶ τῶν συν-
αὐτῶν, ἐλέγχους ἀντέθηκαν, πρὸς ῥῆζον
ἀνασπῶσαντες τὰς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν θεῶν
μιαρὰς αὐτῶν βλασφημίας, καὶ ἔξα-
φαισάντες. καὶ τῶν μὲν ἐκ τῶν θεῶν λέξαν ἐκείνοις τῶν ὑπὸ ἀπὸ, ἀντέθη-
A a a iij

in pace, filia Irene. Senex domū
regressus, depositum in eo ipso
loco quem puella designavit, in-
uentum viro tradidit. Multa ille
alia stupenda & admiranda fe-
cit, quæ omnium ore celebran-
tur, quæque adhuc ab indigenis
ostenduntur ad plenam persua-
sionem fidei in Iesum Christum,
iis qui in ea re mentem curam-
que suam defigunt. Talibus igitur
viris vsque ad ea tempora flo-
rebat ecclesia, ex quibus plurimi
Nicænæ Synodo interfuerunt.
Quinetiam Athanasium, cuius
antea memini, tunc diaconum,
a sacra illa sanctorum corona
minime abfuisse omnes fatentur.
Erat autem vna cum Alex-
andro Alexandria episcopo,
quem in multis fideli opera &
consilio iuuuit. Communicabant
igitur quotidie sancti episcopi
nostri multo tempore permulta
inter se de fide, rati nihil cito aut
temere de re tanta statui debe-
re. Arium frequenter accerse-
bant, & crebris interrogationi-
bus propositiones eius refuta-
bant: omnique cura ac cogita-
tionis quærebant, quomodo ne-
faria illius dogmata euertere,
quidve contra ea statuere & de-
cernere oporteret, acri semper
consideratione vsi, & fufis ad
Deum precibus illa tractabant.
Quamobrem sapienter admodū
atque congruenter contra im-
pia Arii & sectatorum eius dog-
mata reprehensiones suas oppo-
nebant, impuras eorum contra
Dei Filium blasphemias radici-
tus euellentes, & delentes fundi-
tus. Et ei quidem quod illi asse-
rebant, non ex Deo esse Dei Fi-

* τῶν ἀπὸ τῶν

lium, illud, Deum de Deo, nostri opposuerunt. Ei vero quod illi dicebant, non esse Deum verum, definiuerunt nostri esse Deum verum de Deo vero. Cumque illi censerent creatum ipsum, nostri contra statuerunt, genitum, non factum. Postremo cum illi alterius substantiæ Filium esse contenderent, nostri episcopi eum eiusdem esse opposuerunt, hoc est, ex substantia Patris genitum, creatoremque ipsum atque opificem omnium visibiliū pariter & non visibiliū prædicauerunt, secundum fidem apostolicam iam pridem ecclesiæ ipsius traditam, expressis testimoniis illud demonstrantes, ut progressu orationis patebit. Hoc antidoto lethalia venena subuertentes, clariorem in posterum apostolicam fidem vno omnes consensu describunt.

Quomodo oporteat tres personas intelligere & credere indiuisē in vna illa ineffabili Patris, & Filii, & Spiritus sancti diuinitate.

CAPVT XII.

SANCTA & magna & generalis Synodus sanctorum patrum Nicææ congregatorum, per beatum & sanctum Osiū episcopum ciuitatis Cordubæ in Hispania, tenentem locum episcopi Romani, cum prædictis eiusdem sedis presbyteris, altero ipsum interpretante dixit: Diuinitas non est vna persona, ut Iudæi existimant, sed tres personæ vere subsistentes, non solo no-

και οι ημετεροι, το θεον εν θεο. κη το μη ελληνικον θεον και εκεινους, εγραψαντο οι ημετεροι, θεον ελληνικον εν θεο ελληνικου. και το κλισμα αυτων λεγαν εκεινους, αυτω ελεσαντο οι ημετεροι, ηγηθεντα, ου ποιηθεντα και των επερωσιω των εκεινων περβαλλομενα αυτεθικαν οι ημετεροι επσκοποι το ομοουσιον εν το υον των πατερι, των εστι ηγηθεντα εν της ουσιας της πατρως κλισω τε αυτων και δημιουργον ορατων τε κη αορατων εκηρυξαν, κη ανεκαθεν παραδεδεισαν τη εκκλησια αυτη διποσολικω πιστιν, γραφικαις μεροτυλαις ταις διποσειξαις ενδωσαντες, και ταις περιων ο λογω διποσειξαι. ταυτη τη ανηροδω τα νασιμα φαρμακα αυατε ελεσαντες, ερωτησαν εν τωθεν ηδη λοιπον το διποσολικω συμφωνως εγραφον πιστιν.

Περί τῶν δειν τρεῖς ὑποστάσεις νοεῖν καὶ πρῶτον ἀχωρεῖσθαι ἐπὶ τῆς ἀρρήτου τῆς πατρὸς καὶ τῆς ὑοῦ καὶ τῆς ἀγίου πνεύματος μίας θεότητος.

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ΄.

Η ΑΓΙΑ καὶ μεγάλη ἐ οἰκουμένη συνόδος τῆς ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων ἀγίων πατέρων ἡμῶν, διὰ τῆς μακαρίου ἐ ἀγίου ἐπισκόπου Οσίου πόλεως Κουρδουβης τῆς τῆς Σπανων ἐπαρχίας, ἐπέροτος καὶ πόπον τῆς Ρωμαίων ἐπισκόπου σὺ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς θενοῦ περδω φωνηθῆσι πρεσβυτέροις, ἐρμιλυθόντων αὐτὸν ἐπῶν, εἶπεν· ἡ θεότης οὐχ ἐν περσωπὸν ὄβτι, κη πτω τῆς Ιουδαίων ὑποληψιν, ἀλλὰ τετα περσωπα καθ ὑπόστασιν ελληνικῶ, ἐκ ὀνόματι ψ-